

Ketenstage

De eerste drie ketenstagiars van Verpleegkunde: Gineke Lugtenborg, Esmee Kemerink en Patricia Loves

De zorgsector verandert. Patiënten liggen steeds korter in het ziekenhuis. Voor verder herstel zijn ze steeds vroegtijdiger aangewezen op andere zorginstanties, zoals revalidatiecentra. 'De onderlinge afhankelijkheid van verschillende zorginstellingen wordt hierdoor groter', stelt Erik Jansen, docent en projectleider op de Academie voor Verpleegkunde van de Hanzehogeschool.

Eind 2015 trok het Ommelander Ziekenhuis Groningen (OZG) aan de bel: het verbeteren van de samenwerking tussen verschillende zorginstellingen was bittere noodzaak geworden. 'Er volgde een bijeenkomst van een aantal Groningse zorginstellingen en de Academie voor Verpleegkunde. We besloten om meer samen te werken en daarbij het onderwijs als vehikel

te gebruiken', legt Jansen uit. Het was de kiem voor het proefproject van de zogeheten ketenstage die de naam *Student volgt Cliënt* (zie: www.studentvolgtclient.nl) kreeg. Een simpel concept, maar nooit eerder vertoond: men knipt de reguliere stage van twintig weken op in drie delen van zes weken, die elk in een andere zorginstelling worden doorlopen.

Drie eerstelingen op stoom

Op 6 september begonnen Gineke Lugtenborg (20), Patricia Loves (20) en Esmee Kemerink (20) aan de eerste zes weken bij één van de drie instellingen. In het OZG maakten ze kennis met de klinische setting, bij Zorggroep Meander leerden ze de revalidatiesetting kennen en bij ketenzorgleverancier Oosterlengte ontdekten zij de thuiszorg. De studenten volgden

De samenwerking tussen zorginstellingen wordt steeds belangrijker. De Academie voor Verpleegkunde speelt erop in door de grote stage in drieën te knippen. De stagiairs schuiven iedere zes weken een plekje in de zorgketen op.

als het ware het hele zorgtraject van de patiënten. 'Het was ingewikkeld om studenten te vinden omdat het echt experimenteel is en de stagiairs weinig tijd hebben om ingewerkt te raken. De studenten moeten zich in die zes weken focussen op een aantal patiëntproblemen die ze voor zichzelf hebben vastgesteld.'

De drie eerstelingen zijn inmiddels goed op stoom. Vierdejaars Patricia Loves bekijkt hoe de drie instellingen omgaan met de thema's angst en het risico op vallen. 'Ik heb zelf de regie in handen, dat maakt het een stuk interessanter dan een standaardstage. Het is heel afwisselend en ik heb veel directere connecties met de zorginstellingen waarmee ik samenwerk.'

De routine loslaten

De studentes wisselen elkaar af. Daardoor konden ze bij hun tweede stage een snelle start maken. 'Bij de overdracht wisselen we tips uit, de collega's binnen de instelling kennen het proefproject en weten dat een andere stagiair de plek over komt nemen', zegt vierdejaars Gineke Lugtenborg. 'Je laat de routine los, routine aanleren lukt namelijk niet in zes weken. Je houdt je bezig met een eigen deel. Als je dat van tevoren weet, is het best te doen om er in zes weken wat van te maken', voegt derdejaars Esmee Kemerink toe. 'Je kiest wat je zelf leuk vindt, dat motiveert je om verder te gaan', zegt Gineke.

Het centrale thema van het project is onderzoeken hoe de continuïteit van de zorg het best kan worden gewaarborgd. 'Werknemers van de zorginstellingen krijgen de mogelijkheid om een kijkje in elkaars keukens te nemen. Je draagt een patiënt over aan een andere instelling, maar je hebt vaak geen goed beeld van wat daar gebeurt', zegt projectleider Erik Jansen.

Sexy ouderenzorg

De werknemers van de zorginstellingen geven toe dat ze voor de start van het project zorgelandsjes waren. 'Ik was nog nooit bij Meander geweest', zegt Anne-Mein Boerema, praktijkopleider bij Oosterlengte, 'en bij OZG misschien één keer. Tegenwoordig kom ik er regelmatig.' Tijdens de tussenweken voor de wisseling van de wacht gaat de praktijkopleider van de ene zorginstelling met de student langs bij de andere. 'Het is niet ineens iedere week koffiedrinken, maar we wisselen wel meer ervaringen uit en de lijnen zijn korter geworden. Ik merk dat ik tijdens het werk meer stilsta bij hoe collega's van andere instellingen zouden willen dat ik iets aanpak', zegt Lianne Post, praktijkopleider bij OZG.

Zorggroep Meander hoopt met de deelname aan deze proef hbo-studenten enthousiast te maken voor de ouderenzorg. 'Een collega van me zei het al tijdens een snuffelweek: ouderenzorg is niet sexy. Het is lastig om studenten binnen te krijgen. We laten zien dat het werk op bijvoorbeeld een revalidatieafdeling niet saai en suf is, maar juist uitdagend', zegt Barbara Eisses. De praktijkopleider van Meander ziet in het proefproject een win-winsituatie. 'De studenten leren heel veel en worden breed opgeleid. De zorginstellingen leren van de andere organisaties. Wat wil je nou nog meer?' Daar weet verpleegkundigedocent Erik Jansen wel een antwoord op: een vervolg. En dat komt er. In het tweede semester zullen zes studenten de ketenstage volgen. Maar Jansen wil meer: 'We willen deze stagevorm regulier aanbieden. De ervaringen van dit studiejaar gebruiken we als input voor een implementatieplan.'

Ketensymposium

Patricia Loves, Gineke Lugtenborg en Esmee Kemerink sloten hun ketenstage op 31 januari af met een door hen zelf georganiseerd minisymposium. Ze lieten zorgprofessionals kennismaken met de nieuwe stagevorm en gaven workshops over dementie, valpreventie en de continuïteit van zorg.